

1) *Евреи*. — *Еврей-ши* или *Яхуди-ши* ся намирать прѣснѣти по Европейскѣ Турціѣ, а особено по Румуніѣ, и живѣють само по голѣмы градове. Най-много ты има у Солунь, гдѣ-то съставляють доста голѣмо поселеніе. Нѣкои отъ тукашны-ты Евреи, извѣстны подѣ имя *мамани* или *дѣонмеша*, вѣнкашино исповѣдувать мюслиманскѣ вѣрѣ, нѣ друзи-ти Мослимане ся гнусять отъ тѣхъ.

Еврей-ти по Турціѣ сѣ пришьлци изъ Испаніѣ и Полшѣ. Испанскы-ти Евреи изгонени отъ Фердинанда и Изабелѣ, а по-послѣ отъ Филиппа II намѣрихѣ прибѣжище у Турціѣ. Тѣи говорятъ похабенъ испанскы азыкѣ, кой-то пишеть съ Еврейскы буквы. По Румуніѣ, у Цѣ-градѣ и у Пловдивѣ има отъ тѣхъ доста знаменны сарафы. Молдавскы-ты Евреи сѣ пришьлци повече изъ Полшѣ. Тѣи говорятъ нѣмскы языкѣ, размѣсенъ съ славянскы и съ еврейскы думы. Въ Европейскѣ Турціѣ ще да има до 100.000 Евреи.

4. ТУРСКО ПЛЕМЯ.

а) *Османли*. — Въ 1224 л. по Р. Х. едно турско племя, кое-то живѣло въ Хороссанѣ, прѣмнѣло въ Арменіѣ. Около 400 фамилин отъ това племя, поведени отъ *Ер-Догру*, поднесли службы-ты си на селджукскы Султанѣ Алад-дина. Тоя султанѣ, кой-то господарувалъ въ Малѣ-Азіѣ и самъ былъ отъ турско потекло, заселялъ тыя фамилин въ окрѣжіе *Султан-сою*. Кога-то сѣ съспнала Селджукската дръжява, Османѣ, сынѣ на Ер-Догру, обладалъ нѣколко тврѣдины (1299) та съставилъ еднѣ малкѣ дръжявицѣ, кой-то испослѣ порасла, и станѣлъ главатарѣ на еднѣ народѣ, кой-то по негово имя сѣ нарѣче *Османли*. Османовый сынѣ Орханѣ прѣвѣ вѣтшилъ въ Европѣ, гдѣ-то испослѣ негови-ти наслѣдинци на развалины-ты на Сръбско-то, Българско-то и Византійско-то царства основахѣ силнѣ-тѣ Османскѣ Дръжявѣ, изъ коиж-то населихѣ тукѣ тамѣ османлин Турцы. У Тессалиѣ измежду Гръцы-ты сѣ заселиха Османлин около Фарсалѣ. По Албаніѣ и Епирѣ, както и по Боснѣ и Херцеговинѣ, гдѣ-то Аристокраціѣ-та пріѣ мюслиманскѣ вѣрѣ, Турци сѣ заселихѣ много малко. Само по сѣверо-восточнѣ Българіѣ има повечко Турцы; а по другы-ты страны изъ Българіѣ има тврѣдѣ малко турцы; нѣ намѣсто тѣхъ.